

Precum știința greacă va decădea odată cu filosofia greacă, după Aristot, continuând fără a adăuga nimic esențial cunoașterii sale (doar în metafizică), tot așa și templul, după apogeul său de pe Acropola Atenei va supraviețui ca idee-formă și pe urmă ca simbol, fără a mai evolua sau chiar a se perfecționa, reintrând în formalismul unui ritual. De altfel, împlinirea unei forme desăvârșite poate însemna un termen.

În arhitectură, forme desăvârșite, de valoare universală, adică dezbrăcate de orice pitoresc, în care utilul se confundă cu simbolul, construcția cu forma, proporția cu armonia, în care detaliul e consecința ansamblului și diversitatea elementelor stabilesc o unitate datorită fuziunii intuiției sensibile și rațiunii, astfel de forme sunt puține și e firesc ca umanitatea să mediteze asupra lor privindu-le în lumina ideală a veșniciei.

E. M. CANTACUZINO
Introducere la opera lui
Vitruviu, Ed. Meridiane
1993, pg 281